

Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro singulis Anni diebus

Complectens Octobrem, Novembrem, Decembrem

Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 27. De felicitate animæ, quæ ab omnibus separata totam se Deo
committit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60533](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-60533)

Examina te serio super hisce charitatis effe- November.
dibus, ut perspicias, an eorum habeas initi-
um. ah! quantopere hoc examen te confundet?
& quantum tibi incutere terrorem debet?

In hoc cognovimus charitatem Dei,
quoniam animam suam pro nobis posuit,
& nos debemus pro fratribus animas po-
nere. 1. Joan. 3. v. 16.

Semper debo charitatem, quae sola
reddita detinet debitorem. Aug. Epist. 61.

DIES XXVII.

De Felicitate Animæ, Quæ Ab omnibus separata totam se Deo committit.

I.

Quam felix est anima illa, quæ ab o-
mnibus libera, & expedita non nisi
Deum vult, & quærerit, eique se totam com-
mittit. Quantas ea divitias non invenit in
hac omnium rerum nuditate? hoc pro-
prium est animarum, de quibus D. Paulus
ait: *Tanquam nihil habentes, & omnia possiden-* 2. Cor. 6.
tes. Hæc est optima illa pars, quam ele- 10.
git Magdalena, quæque auferri ab ea
non poterat. Anima sic comparata ●

san-

November. sancta sui impotentia Deo dicit : omnes meas divitias in hac nuditate, & rerum terrenarum expoliatione repositas habeo, nimis dūm dives in hac mea paupertate, modo Deum possideam. Totam meam felicitatem, & voluptatem in eo colloco, quod omnibus carnis, & sensuum illecebris, atque animi remissionibus careat ; modo Deo meo fruar, etimque degustem. Omnem gloriam meam in eo sitam esse censeo, quod nuntium remittam omni gloriæ, omnibusque honoribus, nimis felix, si per mei depressiones, & contemptus gloriam Dei mei promovere queam.

II. Anima perfectæ nuditati hunc in modum addicta aliam habere voluntatem non desiderat, nisi voluntatem Dei, nulla desideria, nisi ad Deum, nullam spem, nisi in Deo, præsidium nullum, nisi in Deo. Tota vult esse Dei, & ut Deus ipse sit omnia; vult, ut is sit bonum suum, requies, oblectatio, gaudium, gloria, vita, unica & suprema felicitas sua, hæc verè dicere cum S. Francisco potest: *Deus meus, & omnia.* Quo igitur reliqua omnia apud eam sunt loco ? Cui Deus est omnia, dicebat Divus Franciscus Salesius, mundus ei nihil est, hæc perfectè cum

Davi-

Davide sentit, & exclamat: *Quid mihi est November,*
in cœlo, & à te quid volui super terram? Deus Psalm. 27.
cordis mei, & pars meæ; & qui nunc peni- 25.
tus me reddit felicem, quantò feliciorem
me reddes in æternitate? hi sunt animi
sensus separatae à mundo animæ. Hos
non comprehendit, quia non amat: Da
mihi, inquit S. Augustinus, animam Dei
amantem, ea totum id, quod dico, com-
prehendit, quia experitur; sed animæ
Deum non amanti hæc lingua peregrina
est.

III. Si qua anima tantas divitias in per-
fecta nuditate invenit, quantam felicita-
tem non invenit, ubi perfectè se Deo
committit? Tu Domine, dicit ipsi in me
es, atque magis animam meam animas,
quam anima corpus meum: atque in te, &
in sinu Providentiae tuæ sum, quemad-
modum infans in gremio matris suæ. An
non in pace quiescere mihi licet, imò cum
tranquillitate eidem indormire? Deus
semper de me cogitat; an non tutò mei
oblivisci possum, nihil metuens, ne is
mei non recordetur? An is desereret ho-
minem, qui se ei penitus addicit? homo,
quantumcunque arrogans esset, id non
faceret. Deus semper tecum est per
suam præsentiam, per suam protectionem,

Q 3

&

November, & auxilium : an igitur quidquam agere melius possum , quām ei me affigere per continuam subjectionem ; quām eo nī per vivam confidentiam ? Deus in me totus occupatur , semper attentus mihi , nec quidquam facit , sive naturae , sive gratiae spectemus ordinem , nisi propter me . Si igitur me totum ipsius curis committo ; an ulli me periculo expono ?

Confundere , si hanc linguam non intelligi ; id enim signum est , te nec ab omnibus separatum esse , nec te integrè Deo commisso.

Quid mihi est in Cælo , & à te quid volui super terram ? Psal. 72. 25.

*Si habemus te , quid amplius volumus ?
Augustin.*

D I E S XXVIII.

Christus Hominum Est Reconciliator.

I.

NON est , nisi unus Mediator Dei , & hominum , inquit Doctor gentium : & hic est IEsus Christus , qui è cælo se demisit , Patrem suum cum hominibus reconciliatus . Ut quis perfectus sit reconciliato-